

12/01/2016

Recull de Premsa

Col·legi
de Periodistes
de Catalunya

accesso

INTELLIGENCE TO SHINE

INDEX

PREMSA

2

INTERNET

15

Col·legi
de Periodistes
de Catalunya

accesso

INTELLIGENCE TO SHINE

COL·LEGI DE PERIODISTES DE CATALUNYA

Data	Titular/Mitjà	Pàg	Docs.
12/01/16	COLAU EMPLAÇA ELS POSSIBLES SOCIS A ENTRAR EN EL GOVERN. Pendants de la conferència anual / El Periódico de Catalunya (Ed. Català)	5	2

PERIODISME I MITJANS DE COMUNICACIÓ

Data	Titular/Mitjà	Pàg	Docs.
12/01/16	LOS INGRESOS DE 'EL MUNDO' SE HUNDEN CASI A LA MITAD DESDE EL AÑO 2008 / El Economista	8	1
12/01/16	L'ESTIRABOT DE JOSEP CUNÍ / Ara	9	1
12/01/16	LA TELEVISIÓ SERÀ TRANSMÈDIA O NO SERÀ / La Vanguardia.cat	10	1
12/01/16	AHORA VIENEN A MATARNOS A NUESTRA CASA / El Mundo	11	1
12/01/16	BT ESTUDIA ALIANZAS ESTRATÉGICAS CON DEUTSCHE TELEKOM / Expansión	12	1
12/01/16	'EL VIEJO TOPO' CELEBRA 40 AÑOS ASOMÁNDOSE ALA RED / El País (Catalunya)	13	1
12/01/16	ERIC HAUCK, DIRECTOR DE COMUNICACIÓ DE LA FPDGI / Diari de Girona	14	1

COL·LEGI DE PERIODISTES DE CATALUNYA

Escenari municipal després de la investidura de Puigdemont

Colau emplaça els possibles socis a entrar en el govern

ERC i la CUP ho rebutgen i el PSC condiona l'aprovació del pressupost a la seva incorporació || BC defensa que malgrat la seva minoria han pogut tirar endavant la despesa del superàvit

CRISTINA BUESA
BARCELONA

S'han acabat les excuses i les allargues, avisen. L'alcaldesa Ada Colau empra a partir d'aquesta setmana una ofensiva per aconseguir l'estabilitat desitjada a l'Ajuntament de Barcelona. Amb el pacte contra pronòstic de Junts pel Sí i la CUP del cap de setmana, i per tant l'esvaïment d'una nova cita electoral al març, Barcelona en Comú (BC) ha decidit apujar el to dels seus cants de sirena per aconseguir un acord amb ERC, PSC i la CUP.

«Comença el moment de les condicions i les concrecions», revelen fonts del govern de Colau. Recorden que des del 13 de juny la seva vocació ha sigut la d'incorporar els regidors republicans, socialistes i cupaires a un executiu que només suma 11 dels 41 regidors del ple i que ha patit molt per aprovar algunes mesures.

BC defensa, no obstant, que al final s'ha sortit amb la seva en el propòsit de gastar-se els 105 milions del superàvit o aprovar les ordenances fiscals. O sigui que, parafrasejant un president blaugrana, vénen a dir que no estan tan malament. Obliden per un moment les vegades que han retirat de l'ordre del dia en comissions o plens els tràmits previs per aconseguir aquestes adhesions.

Els comicis del 27 de setembre i els del 20 de desembre han enverinat les relacions entre el govern de Colau i els socis potencials. Sobretot la segona cita amb les urnes, quan l'alcaldesa va tenir un paper molt més actiu per recolzar la candidatura d'En Comú Podem amb Xavier Domènech, home de la seva confiança, al capdavant.

DES DE FORA, CONDICIONANT // «Fins ara han estat fent campanya i els encantaria haver-la seguit fent per a unes eventuals eleccions al març al Parlament. Però se'ls ha n'anat en orris», els critica el portaveu d'ERC a l'ajuntament, Jordi Coronas. I tot seguit avisa: «No ens plantejem cap acord estable amb BC». Això no vol dir que no mantinguin la mateixa actitud constructiva del mig any de mandat, parlant tema per tema.

El republicà assegura desconèixer «quina idea de ciutat té el govern, amb quin projecte treballen», i en conseqüència prefereixen no vincular-s'hi perquè opina que són «més útils des de fora, condicionant

▶▶ Ada Colau (centre) amb Laia Ortiz, Jaume Collboni, Gerardo Pisarello i Jaume Asens, en el ple de l'Ajuntament del 29 de desembre passat.

l'agenda d'actes

Pendents de la conferència anual

L'alcaldesa protagonitzarà demà la conferència anual del Col·legi de Periodistes que habitualment es considera el tret de sortida del nou any. En aquest acte, titulat *L'alcaldesa respon*, Ada Colau farà un primer discurs i contestarà també a totes les preguntes que li formulin els mitjans de comunicació, cosa que habitualment ja fa en les seves rodes de premsa.

No obstant, el més probable és que l'assumpte de la governabilitat de la ciutat aparegui entre les qüestions, un cop superada la investidura del president de Junts pel Sí, Carles Puigdemont, que ha evaporat la possibilitat de tornar a les urnes al març.

El que també farà avui Colau

serà assistir a l'acte de presa de possessió del president al Palau de la Generalitat. Diumenge passat va delegar en el seu primer tinent d'alcalde, Gerardo Pisarello, la seva presència al Parlament durant el debat d'investidura. L'alcaldesa de Barcelona es va excusar, a través de Twitter, assegurant que tenia un altre compromís ineludible,

El discurs de l'alcaldesa demà al Col·legi de Periodistes serà el tret de sortida del nou any

cosa que li va valer les crítiques de CiU.

L'altra cita important serà el 29 de gener, quan està fixat el ple ordinari del mes. Previsiblement aquell mateix dia serà l'elegit per celebrar una altra sessió plenària, aquesta extraordinària, sobre l'estat de la ciutat.

Aquesta convocatòria, que va crear l'excalcalde Xavier Trias, hauria de servir també per conèixer com veu la capital Barcelona en Comú i què atribueix a la seva presència a l'ajuntament. També serà utilitzada per l'oposició per recriminar tot allò que al seu parer no s'ha afrontat com voldrien. Un altre bon termòmetre de la situació política local. ■

les seves decisions». «Quan et cases amb algú has de tenir plena confiança en aquella persona», exemplifica.

PACTE EL MÉS AMPLI POSSIBLE // ERC escoltarà la proposta del govern de la capital catalana, encara que, si es plantegés al mateix temps una incorporació del PSC, el pacte encara seria més impensable, afegeix Coronas. Els socialistes, en la línia del que han mantingut des de l'arribada de Colau al poder, estan molt més oberts a sumar-se a l'executiu local i insisteixen en la necessitat que Barcelona superi la minoria en què està instal·lada des de les municipals del maig. «Hauria de ser un pacte el més ampli possible», reclama el president del grup, Jaume Collboni.

Però un cop més, el PSC demana a Colau «que deixi de marejar la perdiu» i aclareixi quines són les seves prioritats. També que pretén incloure en els pressupostos del 2016, verdader full de ruta de la ciutat no no-

més per a aquest any que acaba de començar sinó també per als següents. «Si no entrem en el govern, no votarem el pressupost», avisa el socialista.

El tercer soci potencial, la CUP, treu ferro a l'assumpte. El seu líder al consistori, María José Lecha, recorda que el programa electoral de la seva formació ja advertia que no arribarien a pactes de govern. Per fer marxa enre-re, haurien de ser les 13 assemblees en què està repartida la ciutat les que ho avalessin.

No obstant, considera, les polítiques que està portant a terme Barcelona en Comú no són prou «rupturistes», i encara que Colau va prometre la remunicipalització de molts serveis, a l'hora de la veritat no ho ha complert, subratlla Lecha. «Es magnifica molt l'estabilitat del

«Quan et cases

amb algú has de confiar plenament en aquella persona», diu el republicà Coronas

La negociació dels comptes i del Pla d'Actuació Municipal són els següents esculls

govern, però crec que s'han fet moltes coses encara que estiguin en minoria», els defensa.

Aquest discurs del partit assembleari el comparteix el PSC, que valora que les ordenances fiscals i la modificació de crèdit que va permetre invertir el superàvit es van tirar endavant després d'una àrdua negociació. El que pretendria ara BC és no haver de suar tant per a cada tema. El següent de calat és el pressupost, però també el Pla d'Actuació Municipal (PAM), document en què ja s'està treballant i que recull les principals intervencions previstes per a un termini superior a un any.

EL DEBAT SOBIRANISTA // El debat sobiranista també condiciona els pactes a l'ajuntament barceloní. Els tres partits ho admeten. Collboni defensa que quedi al marge de l'escenari municipal i que, en el cas que s'hagi d'afrontar una votació, cada partit (s'incorpori o no al govern local) prengui una posició en funció del seu programa.

Coronas és menys condescendent i alerta Colau que en els pròxims mesos haurà de prendre partit, ja que el paper de la capital del país serà bàsic. Lecha considera que s'hauran de replantejar la «indefinició» que han practicat fins ara des de BC. ≡

PERIODISME I MITJANS DE COMUNICACIÓ

Los ingresos de 'El Mundo' se hundieron casi a la mitad desde el año 2008

La filial de información general de Unedisa acumula pérdidas de 45 millones

J. Romera / E. Díaz MADRID.

El Mundo se ha convertido en un quebradero de cabeza para los directivos de RCS Mediagroup, el gigante de la comunicación italiano propietario de Unidad Editorial. El diario que dirige David Jiménez cerró el ejercicio 2014 con unos ingresos netos de 97,4 millones de euros, lo que supone un 45,1 por ciento menos respecto a los 178,5 millones que llegó a facturar justo al inicio de la crisis, en 2008.

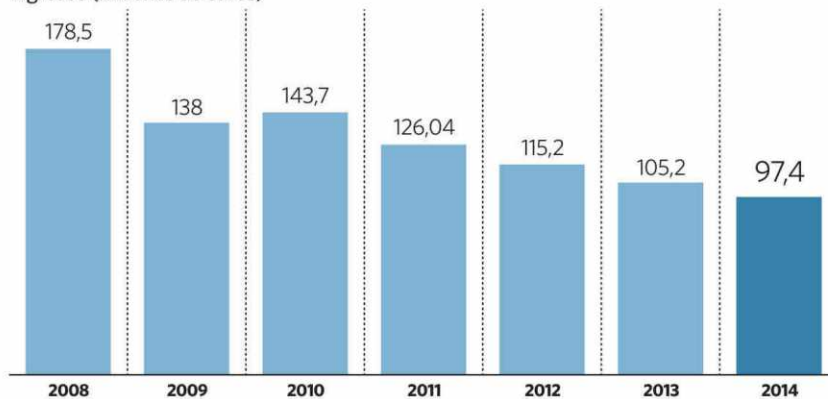
A la espera de que se conozcan los datos del último año, las ventas de la filial Unidad Editorial Información General, la sociedad en la que se integra *El Mundo*, se redujeron otro 7,2 por ciento en 2014, encadenando así cuatro años consecutivos de caída de los ingresos. El único ejercicio en el que la cifra de facturación del grupo aumentó fue en 2010, cuando se produjo un repunte 3,6 por ciento.

La compañía explica en el informe de gestión adjunto a las cuentas anuales que la caída de los ingresos se debe fundamentalmente a la caída de "la venta de ejemplares, compensado en parte por el incremento de los ingresos de publicidad". En esa misma línea, el resultado de explotación ha registrado unas pérdidas de 7,1 millones de euros frente a unos *números rojos* de 18,9 millones de euros en 2013, debido, según la empresa, "a la contención de los gastos y mejoras en la eficiencia, derivadas de las iniciativas puestas en marcha por el Grupo Unidad Editorial".

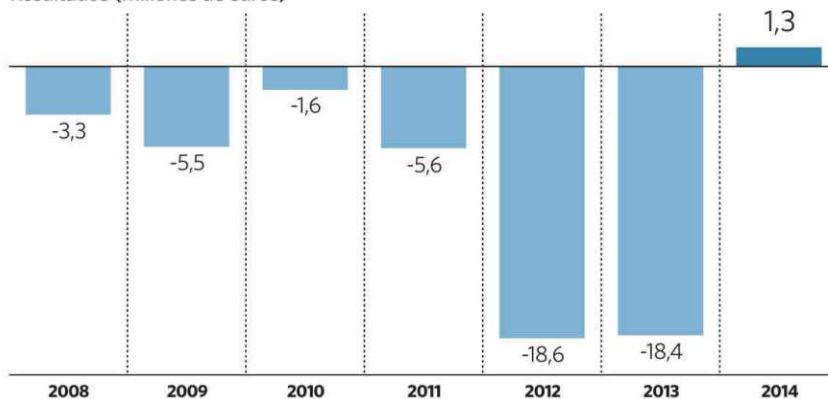
La sociedad tenía un patrimonio neto negativo al 31 de diciembre de 2013 por importe de 17,8 millones de euros, considerando los préstamos participativos que tenía concedidos por su accionista. Por tanto, y como se hallaba incurso en causa de disolución, Unidad Editorial acordó con fecha 27 de noviembre de 2014, realizar una aportación dineraria por importe de 73 millones de euros para compensar las pérdidas. Tras esta aportación y la obtención de un beneficio neto de 1,3

Las cuentas de 'El Mundo'

Ingresos (millones de euros)

Resultados (millones de euros)

Fuente: Informa.

elEconomista

FONDOS PROPIOS EN 2013
-17,8
mill. €

APORTACIÓN DINERARIA REALIZADA EN 2014
73
mill. €

FONDOS PROPIOS EN 2014
21,5
mill. €

PLANTILLA
236

TOTAL ACTIVOS
57,4
mill. €

RESULTADO DE EXPLOTACIÓN
-7
mill. €

RESULTADO ANTES DE IMPUESTOS
-11,9
mill. €

Suelta lastre con la venta de las dos TDT

La italiana RCS Mediagroup lleva la voz cantante en la venta por parte de *Vevo TV* de las dos licencias de TDT que tiene. El grupo, que persigue reducir más de 15 millones de euros en sueldos, de los que 5 millones corresponden a la española Unidad Editorial, aprieta para que la empresa venda sus canales que, según fuentes cercanas a la operación, están valorados en torno a los 50 millones de euros.

millones, los fondos propios de la sociedad a 31 de diciembre de 2014 ascienden a 21,5 millones. A pesar de eso, entre 2008 y 2014, *El Mundo* ha acumulado pérdidas de más de 45 millones de euros.

Al rescate de las filiales

La inyección de Unidad Editorial al diario *El Mundo* sólo fue una de las seis aportaciones que hizo en 2014 para compensar las pérdidas de sus filiales. El grupo también ayudó a Unidad Editorial Información Económica -empresa de la que depende el diario *Expansión*- con 42 millones de euros, con el objetivo de restablecer la situación patrimonial de la sociedad. El rotativo *salmón* pasó así de contabilizar unos fondos propios negativos de 39,1 millones de euros en 2013 a refle-

jar a 31 de diciembre de 2014 un patrimonio neto positivo de 1,78 millones de euros.

Unidad Editorial Revistas, que aún a publicaciones como *Telva*, *Yo Dona* o *Magazine El Mundo*, recibió una aportación de 24,1 millones de euros. El socio único también inyectó otros 12,4 millones a Unedisa Telecomunicaciones, firma cuya principal actividad es la explotación de una licencia de TDT, y que pasó de perder 567.000 euros en 2013 a 24.900 en 2014. Unedisa Comunicaciones -*Radio Marca*- recibió 9 millones de euros, mientras tiene pérdidas de 6,9 millones, y Unidad Editorial Juegos obtuvo otros 2,6 millones. La firma, que se dedica a la organización de juegos y concursos obtuvo un resultado negativo a 2014 de 1,01 millones.

críticatv

MÒNICA PLANAS - PERIODISTA

L'estirabot de Josep Cuní

Dissabte a la nit l'acord *in extremis* entre Junts pel Sí i la CUP va provocar canvi de programació a TV3 i 8TV. A la tele pública, Toni Cruanyes encapçalava un especial en què no podia faltar el tertulià de capçalera que sembla imprescindible per a la cadena: el periodista José Antich. L'únic mitjà de comunicació (al marge de TV3) representat en aquella taula d'anàlisi era el seu diari digital. El programa va entrevistar tots els protagonistes de l'escena política. Representants de tots els partits van valorar l'acord i van contestar a les preguntes de Cruanyes. Fins i tot Inés Arrimadas, que, cada vegada que l'entrevisten a TV3, arrufa el nas perquè mai li agrada la primera pregunta que li fan i s'acomia de la connexió de manera eixuta i fent-se l'ofesa. El programa especial va durar només una hora i va fer, sobretot, informació. I una anàlisi política molt continguda en una nit que donava per a opinions molt més contrastades. En aquest sentit, Josep Cuní va tenir més vista. Va organitzar la seva taula habitual de tertulians i va jugar la carta que li dona més rèdit: la

discussió més encesa i confrontació de criteris. Va allargar el programa fins bastant més tard obeint a una estratègia televisiva ben premeditada. Cuní va evitar que molts espectadors de Catalunya migressin a La Sexta, que també abordava l'acord i la investidura del nou president de la Generalitat. 8TV va contraprogra-

Crispat

Més de vint anys guanyant-se les garrofes a la televisió pública i ara la menysté amb sarcasme

mar amb intel·ligència i va aprofitar l'esdeveniment per arreplegar audiència que preferia una anàlisi en clau autòctona en comptes d'aguantar el retrat esbiaixat i crispat de Francisco Marhuenda i Eduardo Inda a *La Sexta noche*.

A qui també se'l va notar puntualment crispat va ser a Josep Cuní. Poc abans d'acabar el programa, Lluís Foix va preguntar si Junqueras havia fet declaracions sobre l'acord. Amb veu baixeta, Rahola va confirmar-li: "Sí. Ha estat a TV3..." I Cuní va esclatar: "Sí, tots van a la televisió oficial perquè és única, té la veu única! Les discrepàncies que tenim aquí allà no s'han produït!" L'estirabot va sorprendre Montserrat Nebrera, que va obrir els ulls i es va tapar el somriure amb les mans pel que acabava de sentir.

Josep Cuní, més de vint anys guanyant-se les garrofes a la televisió pública i ara, des del Grupo Godó, la menysté amb sarcasme. Una mica lleig, però ja s'entén que en un dia políticament tan intens experimentés un cert ressentiment per no haver aconseguit entrevistar tots els polítics que ell hauria volgut.

Carles Lamelo

La televisió serà transmèdia o no serà

Els espectadors ja no en tenen prou amb una pantalla, ni tan sols amb algunes. Encara que hi ha més continguts que mai, els consumidors de televisió volen gaudir de la llibertat d'elegir què veuen, com, quan i de quina manera. La programació horitzontal, basada en les graelles tradicionals, anirà perdent pes a favor dels continguts a la carta i aquells que es consumeixen en dispositius portàtils que ja estan a la venda o en els que arribaran en els propers anys.

C. LAMELO, professor de la Universitat Abad Oliba CEU

La transició de model ja ha començat i serà lenta. No veurem com el *prime time* desapareix de cop, al contrari. Els ciutadans continuaran fidels als continguts en directe durant molt de temps. El futbol, la fórmula 1, la final dels *talent show*, les entrevistes en exclusiva, els informatius i els debats guanyaran pes en la programació convencional si saben potenciar la participació a través de les xarxes socials i la integren a les històries que expliquen. La informació requereix més que mai directe i actualització constant, però l'entreteniment s'haurà de basar en models narratius transmèdia que complementin

el consum a la carta multidispositiu amb aplicacions tecnològiques que potenciïn la interacció i aportin contingut extra de valor afegit perquè l'espectador decideixi de quina manera s'implica amb el programa que li agrada.

Les cadenes de televisió necessiten diferenciar-se en un entorn d'homogeneïtzació de formats i on pocs programes sorprenen l'espectador per la via de la qualitat. La creativitat s'està obrint pas ara a internet i és aquí on els programadors tenen un tremend futur si saben ser versàtils, si segueixen una estratègia coherent i generen vincles amb els usuaris, que és

com hem d'acostumar-nos a dir dels que fins ara coneixíem com a *espectadors*.

L'audiència ja no espera davant el sofà com un turista el bufet lliure de l'esmorzar; els creadors de contingut hem d'anar a buscar usuaris amb estratègies de màrqueting d'atracció centrades a satisfer les seves necessitats i adaptant-nos a cada plataforma de consum i a cada veta de mercat.

El model transmèdia de Henry Jenkins ha demostrat l'eficàcia en la ficció i ara despunta en els formats d'entreteniment o actualitat i ens marca el camí cap a la nova televisió, que ja és aquí.●

HOJEANDO/ZAPEANDO

VÍCTOR DE LA SERNA

Ahora vienen a matarnos a nuestra casa

El 11 de septiembre de 2001 el mundo civilizado se enteró de que a partir de ese momento venían a cazarnos en nuestras casas desde lejanos desiertos ensangrentados por conflictos étnico-político-religiosos. En Europa ya conocimos, desde 1945, brotes de terrorismo autóctono, el de fanáticos de extrema izquierda y/o extremo nacionalismo en Reino Unido, Alemania, Italia o España, pero carecían de ese sustrato social y de esos santuarios remotos, y poco a poco las democracias los vencieron. El goteo islamista sí continuó, o sus epígonos curiosos (España en 2004), pero hasta las matanzas de París a principios y finales de 2015 también parecían controlados.

En el caso del periodismo, que representa un sector de la sociedad directamente amenazado desde siempre por delincuentes de toda laya, los datos que acaba de publicar Reporteros sin Fronteras son particularmente escalofriantes: también nos están cazando a nosotros en nuestras casas, en nuestros países, en nuestros lugares de trabajo alejados de las zonas de guerra «oficiales».

Este es el resumen que RSF hace del año recién terminado: «Ciento diez periodistas fueron asesinados debido a su labor o perdieron la vida en circunstancias sospechosas. En 67 de estos casos, la organización puede afirmar de manera oficial que los periodistas fueron asesinados debido a su profesión o mientras la ejercían, con lo que la cifra total de periodistas asesinados por este motivo asciende a 787 desde 2005. En los demás casos, se sospecha que su profesión pudo ser la causa. A esta cifra hay que agregar los asesinatos de 27 periodistas ciudadanos y siete colaboradores de medios de comunicación. Esta preocupante situación puede atribuirse a la violencia ejercida de forma deliberada contra los periodistas y muestra el fracaso de las iniciativas para protegerlos».

La novedad, el vuelco terrible es éste: «Entre los países más mortíferos para los periodistas en 2015 un país europeo, Francia, se encuentra en tercer lugar, después de India e Irak. El ataque perpetrado en enero contra el semanario *Charlie Hebdo* contribuyó a que la tendencia de 2014 se invirtiera. Ese año, dos tercios de los casos de reporteros asesinados en el mundo se registraron en zonas de conflicto. En 2015, al contrario, dos tercios de los periodistas asesinados perdieron la vida en países 'en paz'».

Sin grandes ilusiones, hay que esperar que alguien escuche a **Christophe Deloire**, secretario general de RSF: «Es imperativo establecer un mecanismo concreto para que se aplique la legislación internacional de protección de los periodistas. Hoy grupos armados perpetran ataques dirigidos contra ellos, mientras que numerosos Estados incumplen con sus obligaciones. (...) Debe nombrarse lo antes posible un representante especial del secretario general de la ONU para la protección de periodistas».

BT estudia alianzas estratégicas con Deutsche Telekom

I.C. Madrid

La operadora británica BT, líder de banda ancha en Reino Unido, prevé alcanzar alianzas estratégicas con Deutsche Telekom, que se convertirá en el principal accionista del grupo británico, con un 12% del capital, según ha revelado el presidente de BT, Mike Rake, al *Financial Times*. La firma alemana, que es la dueña del 50% de EE –junto con Orange–, se convertirá en el primer accionista de BT al cobrar en acciones de la británica parte del valor de EE, adquirida por BT. Según el ejecutivo, además de otras alianzas, el grupo podría pactar con Deutsche

Telekom la compartición de contenidos para mejorar los canales de televisión que emite BT en Reino Unido.

El presidente de BT, tampoco descarta la posibilidad de adquirir Channel 4, un canal de televisión estatal británico, que será privatizado en 2017. Rake cree que BT tiene capacidad porque “el déficit de pensiones es manejable y estamos en situación para po-

La alemana será el principal accionista de BT, con el 12%, tras la integración de su filial EE en BT

der mirar nuevas oportunidades”. Rake tampoco le da mucha importancia a la posibilidad de que Telekom lance una opa sobre BT. “Vivimos en un mundo global y Reino Unido es una de las economías más abiertas del mundo. No hay ninguna acción de oro y vamos a hacer lo correcto para nuestros accionistas”, concluye. El presidente también se opone a la posibilidad de que el regulador segregue por completo Openreach, la filial de infraestructuras, porque frenaría el despliegue de nuevas redes.

La Llave / Página 2

‘El Viejo Topo’ celebra 40 años asomándose a la Red

EL PAIS, **Barcelona**

El Viejo Topo, la revista político-cultural nacida hace exactamente 40 años y muy influyente en el pensamiento de izquierdas del primer postfranquismo, celebra esas cuatro décadas rejuveneciéndose tras saltar al ámbito digital con el nacimiento de la plataforma *elviejotopo.com*, que quiere ofrecer como espacio de reflexión y participación.

“*El Viejo Topo* se dirige a quienes no se conforman con lo que las cosas parecen y quieren saber lo que las cosas son”, señala en un comunicado Miguel Riera, editor y director de la revista. Riera es el único de la dirección tripartita fundacional, junto a Claudi Montañá y Jorge Sarret, que sigue al frente de la publicación desde que apareciera en octubre de 1976.

Con valientes planteamientos rupturistas cuando aún se temía por la reacción del búnker franquista y la debilidad de Adolfo Suárez, y con notable grosor intelectual salpicado por la filosofía libertaria y los incipientes movimientos pacifistas y feministas, *El Viejo Topo* resistiría, en una primera etapa, hasta 1982, para renacer en 1993 y mantener desde entonces una editorial y la publicación mensual de la revista.

Precisamente, la plataforma digital ofrecerá en una de sus secciones, *Topo Express*, artículos distintos a los que oferte mensualmente en papel, para abordar “la actualidad con mayor diligencia de lo que permite una revista mensual de confección artesanal”.

Eric Hauck, director de comunicació de la FPdGi

GIRONA | DdG

■ La Fundació Princesa de Girona (FPdGi) ha incorporat el periodista i comunicador Eric Hauck com a director de comunicació de l'entitat. Hauck (Alemanya, 1968) va estudiar Ciències de la Informació a la Universitat Autònoma de Barcelona i es va formar de reporter a la redacció del diari *Avui* (1988-95), a les trinxeres dels Balcans (Bucarest 1989, Vukovar 1991, Sarajevo 1992-96), Pròxim Orient (Palestina 1987-91; Iraq 2003) i l'Àfrica, així com a les principals capitals diplomàtiques des de la caiguda del Mur de Berlín. La seva experiència sobre el terreny en zones de conflicte va dur-lo a fer projectes de mediació ciutadana i de cooperació com a delegat de l'Ajuntament de Barcelona i del Comitè Olímpic Internacional. Pel que fa al darrer repte professional, ha estat portar a Barcelona el segell global Impact Hub (2014), una xarxa de centres de cocreació present a 80 ciutats del món.

Col·legi
de Periodistes
de Catalunya

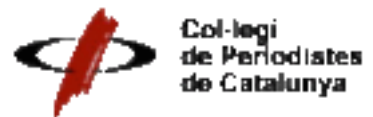
accesso

INTELLIGENCE TO SHINE

Col·legi de Periodistes de Catalunya

Data	Titular/Mitjà	Pàg	Docs.
12/01/16	Colau emplaça els possibles socis a entrar ara en el govern / El Periódico de Catalunya	18	2

Col·legi de Periodistes de Catalunya

Colau emplaça els possibles socis a entrar ara en el govern

Dimarts, 12 de gener de 2016

Dilluns, 11 de gener del 2016 - 23:49 CET S'han acabat les excuses i les llargues, avisen. L'alcaldessa {Ada} {Colau} emprèn a partir d'aquesta setmana una ofensiva per aconseguir l'estabilitat desitjada a l'Ajuntament de Barcelona. Amb el pacte contra pronòstic de {Junts} pel Sí i la CUP del cap de setmana, i per tant l'esvaïment} d'una nova cita electoral al març, Barcelona en {Comú} ({BC}) ha decidit apujar el to dels seus cants de sirena per aconseguir un acord amb ERC, el PSC i la CUP. Comença el moment de les condicions i les concrecions, revelen fonts del govern de {Colau}. Recorden que des del 13 de juny la seva vocació ha sigut la d'incorporar els regidors republicans, socialistes i {cupaires} a un executiu local que només suma 11 dels 41 regidors del ple i que ha patit en gran manera per aprovar algunes de les seves mesures. NO ESTAN TAN MALAMENT {BC} defensa, però, que al final s'ha sortit amb la seva en el propòsit de gastar-se els 105 milions del superàvit o aprovar les ordenances fiscals. O sigui que, parafrasejant un president {blaugrana}, vénen a dir que no estan tan malament. Obliden per un moment les vegades que han hagut de retirar {de l'ordre del} dia en comissions o plens els tràmits previs per aconseguir aquestes adhesions. Els comicis del 27 de setembre i els del 20 de desembre han enverinat les relacions entre el govern de {Colau} i els socis potencials. Sobretot la segona cita amb les urnes, quan l'alcaldessa va tenir un paper molt més actiu per recolzar la candidatura d'En {Comú} {Podem} amb Xavier Domènech, un home de la seva confiança, {al capdavant}. DES DE FORA, CONDICIONANT Fins ara han estat fent campanya i {els} encantaria haver seguit fent-la per a unes eventuais eleccions al març al Parlament. Però se'ls en ha anat {en orris}, els retreu el portaveu d'ERC a l'ajuntament, Jordi Coronas. I tot seguit avisa: No ens {plantegem} cap acord estable amb {BC}. Això no vol dir que no mantinguin la mateixa actitud constructiva del mig any de mandat, parlant tema a tema. "Quan et cases amb algú has de confiar del tot en aquesta persona", defensa el republicà Coronas. El republicà assegura que no sap quina idea de ciutat té el govern, amb quin projecte treballen i en conseqüència s'estimen més no vincular-s'hi perquè considera que són més útils des de fora, condicionant les decisions. Quan et cases amb algú has de tenir plena confiança en {aquesta} persona, exemplifica. PACTE TAN AMPLI COM ES PUGUI ERC escoltarà la proposta del govern de la capital catalana, encara que si es plantegés al mateix temps una incorporació del PSC, el pacte seria encara més impensable, afegeix Coronas. Els socialistes, en la línia de{l que} han mantingut des de l'arribada de {Colau} al poder, estan molt més oberts a sumar-se a l'executiu local i insisteixen en la necessitat {que} Barcelona superi la minoria {en què} està instal·lada des de les municipals de maig. Hauria de ser un pacte tan ampli com sigui possible, reclama el president del grup, Jaume Collboni. Però una vegada més, el PSC demana a {Colau} que deixi de marejar la perdiu i aclareixi quins són les seves prioritats. També què pretén incloure en els pressupostos del 2016, veritable full de ruta de la ciutat no només per a aquest any acabat de començar sinó també per als següents.

Si no {entrem} al govern, no votarem el pressupost , avisa el socialista. JA SORTIA AL PROGRAMA El tercer soci potencial, la CUP, treu ferro a l'assumpte. La seva líder al consistori, María José Lecha , recorda que el programa electoral de la seva formació ja advertia {que} no arribarien a pactes de govern. Per fer marxa enrere, haurien de ser les 13 assemblees {en què} està repartida la ciutat les que {ho} avalessin. No obstant, considera, les polítiques que està portant a terme {BC} no són prou rupturistes i encara que {Colau} va prometre la {remunicipalització} de molts serveis, a l'hora de la veritat no {ho} ha complert, subratlla Lecha. Es magnifica molt l'estabilitat del govern, però crec que s'han fet moltes coses encara que estiguin en minoria, {els} defensa. MESOS DE NEGOCIACIÓ {CONTÍNUA} Aquest discurs del partit assembleari també {el} comparteix el PSC, que valora que les ordenances fiscals i la modificació de crèdit que ha permès invertir el superàvit es tiressin endavant després d'una àrdua negociació . {El que} pretendria ara {BC} és no haver de suar {tant} per a cada tema. La negociació del pressupost i del {PAM} són els següents esculls negociadors El següent d'envergadura és el pressupost, però també el Pla d'Actuació Municipal ({PAM}), document {en què} ja s'està treballant i que recull les principals intervencions previstes per a un termini superior a un any. EL DEBAT SOBIRANISTA El debat sobiranista també condiona els pactes a l'ajuntament barceloní. Els tres partits {ho} admeten. Collboni defensa que quedi al marge de l'escenari municipal i que, en el cas {que} s'hagi d'afrontar una votació, cada partit (s'incorpori al govern local o no) prengui la posició que decideixi en funció del seu programa. Coronas és menys condescendent i alerta {Colau} {que} els pròxims mesos haurà de prendre partit ja que el paper de la capital del país serà bàsic. Lecha considera que s'hauran de replantejar la indefinició que han practicat fins ara des de {BC}. Pendants de la conferència anual i del ple sobre l'estat de la ciutat Dimecres l'alcalde protagonitzarà la conferència anual del Col·legi de Periodistes que habitualment es considera el tret de sortida del nou any. En l'acte, titulat {'L}'alcalde respon', {Ada} {Colau} farà un primer discurs i contestarà també a totes les preguntes que {li} formulin els mitjans de comunicació, {cosa} que habitualment ja fa en les rodes de premsa. No obstant, el més probable és que l'assumpte de la governabilitat de la ciutat aparegui entre les qüestions, una vegada superada la investidura del president de {Junts} pel Sí, Carles Puigdemont, que ha evaporat la possibilitat de tornar a les urnes al març. {El que} també farà aquest dimarts {Colau} serà anar a l'acte de presa de possessió del {president} al Palau de la Generalitat. Diumenge va delegar en el primer tinent d'alcalde, Gerardo Pisarello, la seva presència al Parlament durant el debat d'investidura. Es va excusar, via Twitter, assegurant que tenia un altre compromís ineludible, {fet} que {li} va valer les crítiques de {CiU}. L'altra cita important serà el 29 de gener, quan està fixat el ple ordinari del mes. Previsiblement aquest mateix dia serà l'escollit per celebrar una altra sessió plenària, aquesta extraordinària, sobre l'estat de la ciutat. Aquesta convocatòria, que va crear l' {ex}alcalde Xavier Trias, hauria de servir també per conèixer com veu la capital Barcelona en {Comú} i què atribueix a la seva presència a l'ajuntament. També serà utilitzada per l'oposició per recriminar tot allò que {segons el seu parer no s'ha} afrontat com voldrien. Un altre bon termòmetre de la situació política local.